

עת"א 54202/05/18 - בני סלע נגד שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"א 54202-05-18 סלע(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת דבורה עטר
עותרים	בני סלע (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

החלטה

1. בעתירה שלפני מלין העותר על החלטת המשיב לשלול ממנו טובות הנאה להלן: "**ההחלטה**" ועותר לביטולה ולמחיקת הרישום בתיקו האישי, בגינה.
2. ב"כ המשיב טענה כי דין העתירה להידחות על הסף. שכן העותר לא מיצה את ההליך המנהלי של השגה, המעוגן בסעיף 7א. לפקודת הנציבות 04.17.00 (להלן: "**הפקודה**" ולהלן: "**ההשגה**") בטרם הגיש עתירה זו.
3. העותר טען כי הוראות הפקודה הנוגעות לדין משמעתי מחייבות תחילה מיצוי הליך מינהלי של פניה ליועמ"ש ועל פי נוסח הפקודה הרלוונטית, תוצאת הליך זה יכולה להיות גם מחיקת הרישום. זאת בעוד שהליך של שלילת טובות הנאה אינו מחייב אותו בנקיטת כל צעדים שהם, בטרם הגשת העתירה וממילא, על פי נוסח הפקודה, מטרת ההשגה אינה ביטול ההליך כעתירתו, אלא רק השגה על תוצאתו.
- בהקשר לעניין זה האחרון טענה ב"כ המשיב כי במסגרת ההחלטה בהשגה רשאי הגורם המוסמך גם לבטל את ההליך כולו, היה ומצא כי נשללו מהאסיר טובות הנאה על לא עוול בכפו.
4. בהמשך להחלטתי מיום 09.10.18, אדרש תחילה, בשלב זה, להכרעה בשאלה האם היה על העותר למצות תחילה הליך מנהלי של השגה. אם אקבע כי התשובה לכך חיובית תידחה העתירה על הסף, ואם התשובה לכך תיענה בשלילה, יקבע מועד לדיון בעתירה לגופה.

המסגרת הנורמטיבית

5.

על פי הוראות הפקודה, סעיף 7א:

"אסיר רשאי להשיג בכתב כנגד ההחלטה לשלול ממנו טובות הנאה/להאריך את תקופת השלילה"

סעיף 7ד לפקודה קובע:

"ההחלטה בהשגה תינתן על ידי הגורם שמעל הגורם שהחליט על השלילה/הארכה כדלקמן: מפקד בית הסוהר יחליט בהשגה כנגד החלטת סגן, מפקד ביס"ר/קצין אג"מ/מנהל אגף..."

לפי סעיף 7ה:

"הגורם המוסמך יחליט בהשגה וירשום החלטתו המנומקת..."

דין והכרעה

6. מושכלות יסוד הן כי בהליך מנהלי על עותר למצות תחילה את כלל ההליכים מול הגורמים הרלוונטיים בנוגע לסעדים המבוקשים על-ידו, בטרם הגשת עתירתו. ומשנמנע מלעשות כן דין העתירה להידחות מטעם זה (ר' לדוג' בג"צ 1537/13 **יפתח חדד נ' רשם האגודות השיתופיות** (28.5.2013) ובג"ץ 4723/12 **בן שבת נ' רשם האגודות השיתופיות**, פס' 10 (1.8.12)).

7. העותר סומך ידיו על נוסחו של סעיף 7א לפקודה **"האסיר רשאי..."** ומבקש ללמוד מכך כי לא קמה עליו החובה להגשת השגה טרם הגשת העתירה, אלא אך רשאי לעשות כן.

דין טענה זו להידחות. לשון הסעיף מלמדת כי היה והעותר אינו משלים עם ההחלטה לשלילת טובות הנאה פתוחה בפניו הדרך להגשת ההשגה. הא ותו לא. ובעת שמבקש להלין על החלטה זו, עליו למצות את ההליכים כמתחייב.

8. אשר לטענה הנוספת שבפי העותר, כי בניגוד להליך משמעותי, המחייב תחילה פניה ליועמ"ש, לשון הפקודה אינה מונה במפורש, במסגרת ההשגה, את האפשרות לביטול רישום ההליך, כעתירתו בפני ועל כן אינו מחויב במיצוי הליכי ההשגה תחילה.

גם דין טענה זו להידחות. ביטול רישום בגין הליך שלילת טובות הנאה הוא תוצאה נלווית לקבלת טענות העותר בדבר אי כשירות הליך זה. טענות אלה אמורות להבחן תחילה במסגרת ההשגה ועל העותר למצותן במסגרת זו.

זאת ועוד, אם טענות העותר תתקבלנה ויוברר כי טובות ההנאה נשללו ממנו על לא עוול בכפו, הרי שגם אם הדבר אינו רשום במפורש בנוסח הסעיף, כבדין משמעותי, הסמכות להורות על ביטול הרישום, היא פועל יוצא של ההחלטה בהשגה וכך נעשה גם בפועל, כפי שעולה מדברי ב"כ המשיב.

9. לאור סך כל האמור לעיל משלא מיצה העותר תחילה את אפשרות ההשגה המוקנית לו על פי הפקודה, בגדרו של המסלול המנהלי, דין העתירה להידחות מטעם זה בלבד.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, ה' חשוון תשע"ט, 14 אוקטובר 2018, בהעדר
הצדדים.